



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев2 3030/2022**  
**18.10.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Јелене Ивановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Ђурић, адвокат из ..., против туженог ХК „Крушик“ а.д. Ваљево, чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3221/21 од 04.03.2022. године, у седници већа одржаној 18.10.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3221/21 од 04.03.2022. године и пресуда Основног суда у Ваљеву П1 234/20 од 17.05.2021. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у у Ваљеву П1 234/20 од 17.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду број .. од 28.08.2020. године, што је тужени дужан признати уз обавезу да тужиоца врати на послове ... у Организациону јединицу туженог .., у року од 8 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 106.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3221/21 од 04.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у у Ваљеву П1 234/20 од 17.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, на основу одредби чл. 403. и 441. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13- УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18...18/20) - у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог на неодређено време по основу уговора о раду на радном месту ... са IV степеном стручне спреме, а на основу Анекса уговора о раду од 07.09.2011. године распоређен је на послове ..., почев од 01.09.2011. године. Тужилац је приликом заснивања радног односа доставио туженом диплому о положеном завршном испиту образовног профила ... Техничке школе „ГСП Београд“ број .. од 1999. године. Дописом Техничке школе „ГСП Београд“ од 18.05.2020. године тужени је обавештен да се диплома број .. од 1999. године на име АА не налази у евиденцији поменуте школе. Тужиоцу је, након тога, достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 17) и 18) Колективног уговора туженог - фалсификовање новчаних и других докумената и повреде радних обавеза која представља кривично дело, привредни преступ или прекршај. Тужиоцу је оспореним решењем од 28.08.2020. године отказан уговор о раду из напред наведеног отказног разлога.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је погрешно тужени радње тужиоца оквалификовао као повреду радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 17) и 18) Колективног уговора код послодавца, јер тужилац није био запослен код туженог када је наводно извршио „фалсификовање новчаних и других докумената“ и „повреду радне обавезе која представља кривично дело, привредни преступ или прекршај“, већ је све радње које се тичу спорне дипломе нужно предузео пре запослења.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду, налазећи, међутим, да је оспорено решење о отказу уговора о раду незаконито јер је до доношења тог решења дана 28.08.2020. године протекао објективни рок из члана 184. став 1. Закона о раду. Закључио је да је запослени (тужилац) предајом фалсификоване дипломе средње школе довео у заблуду послодавца у погледу степена стручне спреме, чиме је учинио свршену повреду радне обавезе и радне дисциплине. Из тог разлога је објективни рок за давање отказа од стране послодавца нужно рачунати од дана закључења првог уговора о раду са степеном стручне спреме у погледу које је запослени послодавца довео у заблуду, а у датој ситуацији то је 01.10.2007. године када је закључен Уговор о раду на основу ког је тужилац засновао радни однос код туженог са IV степеном стручне спреме и занимањем ... . Имајући у виду да је усвојен тужбени захтев тужиоца за поништај решења о престанку радног односа, закључено је да је правилна и одлука првостепеног суда о враћању тужиоца на рад у складу са чланом 191. став 1. Закона о раду.

Ценећи ревизијске наводе туженог, Врховни касациони суд налази да су закључци нижестепених судова засновани на погрешној примени материјалног права, услед чега је чињенично стање непотпуно утврђено.

Одредбом члана 179. став 3. тачка б) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 95/18), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину ако је дао нетачне податке који су били одлучујући за заснивање радног односа.

Према одредби члана 15. тачка 3) истог закона запослени је дужан да обавести послодавца о битним околностима које утичу или би могле да утичу на обављање послова утврђених уговором о раду.

У конкретном случају тужилац приликом закључивања уговора о раду од 01.10.2007. године, а ни касније, није обавестио туженог о битним околностима које утичу на обављање послова на радном месту за које је закључио наведени уговор о раду, односно да нема стручну спрему потребну за обављање тих послова, будући да је туженом доставио неверодостојну диплому Техничке школе „ГСП Београд“ о

положеном завршном испиту образовног профила ... . Таквим поступањем запослени фактички сваког радног дана пропушта да обавести послодавца да ради на радном месту за које не поседује потребне квалификације одржавајући континуирано послодавца у заблуди, што је повреда радне дисциплине у продуженом трајању, па рок застарелости за отказ уговора о раду почиње да тече од дана када је запослени последњи пут извршио предметну повреду, а то је последњи дан пре сазнања послодавца да запослени нема одговарајућу стручну спрему за радно место на коме је распоређен.

У поновном поступку првостепени суд ће, поступајући по примедбама из овог решења, поуздано утврдити када је послодавац сазнао за чињенице које су основ за давање отказа, након чега ће уз правилну примену материјалног права оценити законитост решења о отказу уговора о раду тужиоцу због повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тач. 17) и 18) Колективног уговора код послодавца.

Како је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено, Врховни касациони суд је применом члана 416. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић